

GAZA MON AMOUR

Direcció: Arab Nasser, Tarzan Nasser

Països: Palestina, França, Alemanya... (2020)

Fitxa tècnica

Guió Arab Nasser, Tarzan Nasser **Música** Andre Matthias **Fotografia** Christophe Graillot **Interpretació** Salim Daw, Hiam Abbass, Maisa Abd Elhadi... **Durada** 87 min **Gènere** Comèdia dramàtica **Distribuïdora** Karma Films **Llengües** Àrab, amb subtítols en espanyol **+12 anys**

Sinopsi

Gaza, avui. L'Issa, un pescador de seixanta anys, està secretament enamorat de la Siham, una dona que treballa al mercat amb la seva filla Leila. Quan descobreix una antiga estàtua fàl·lica d'Apol·lo a les seves xarxes de pesca, l'Issa l'amaga, sense saber què fer amb aquest tresor misteriós i poderós. Tanmateix, en el fons, sent que aquest descobriment canviarà la seva vida per sempre. Curiosament, la seva confiança comença a créixer i finalment decideix acostar-se a la Siham. (FilmAffinity)

Crítica

'Gaza mon amour': cant a la vida fins i tot a l'infern

Malgrat el drama i tots els apunts socials i polítics, el film és una faula sobre l'amor tardorenc entre un pescador solter i una veïna costurera i vídua

Assentat en la complexitat psicològica i en l'avantguarda cinematogràfica, Alain Resnais va compondre el 1959 un dels romanços fonamentals de la història del cinema: Hiroshima mon amour. Des d'un vessant molt més social i amb una narrativa emparada per la senzillesa argumental, expositiva i de personatges, els germans bessons palestins Tarzan i Arab Nasser homenatgen el títol de Resnais amb **Gaza mon amour**. Fins i tot a l'infern japonès de la postguerra mundial i a la devastada franja contemporània hi ha lloc per al desig i l'afecte.

Els habituals talls de llum patits per la població —l'electricitat arriba a les cases durant tot just quatre hores al dia, deia una crònica de Juan Carlos Sanz en aquest diari fa un parell de setmanes—. Els desitjos d'un personatge per emigrar a Europa fins i tot arriscant la vida. Les pressions de la policia palestina i de Hamàs cap al pescador protagonista, de 65 anys, després de trobar una estàtua d'Apol·lo, acusat de possessió d'antiguitat. L'opressió quotidiana de la societat àrab cap a una dona jove pel fet d'estar divorciada i viure lliurement. Els míssils llançats per Israel i el seu control fronterer.

I, tanmateix, malgrat el drama i tots els apunts socials i polítics, **Gaza mon amour** és gairebé una comèdia: minimalista, potser massa; ingènua, però no gaire; i, sobretot, esperançadora. Una faula sobre l'amor tardorenc entre el solter pescador i una veïna costurera i vídua, amb apunts de les trobades forçades per al matrimoni a l'estil del cinema del japonès Yasujiro Ozu, i en què té una aparició especialíssima Julio Iglesias, cantant favorit del protagonista, del qual guarda en un calaix un carregament de casset amb què somiar amb un futur en parella, i d'on sona a tot drap *Que no se rompa la nochet*.

Delicada i amb un punt amarg que no enfosqueix el seu esperit jovial, **Gaza mon amour** culmina com un cant a la vida i amb un desenllaç preciós. I els Nasser tampoc no perden l'oportunitat de llançar un missatge al món. Des de la televisió, un tertulià afirma: "Ningú no té una estratègia de desenvolupament per a Gaza. Ni les autoritats palestines, ni Hamàs, ni els altres partits polítics. Tampoc Jordània, Egipte, Turquia, Qatar, els Estats Units i la Lliga Àrab. Ningú no en té".

“Gaza mon amour”: festivals i premis

9 premis:

- Festival de Cinema de la Taronja d'Or d'Antalya 2020: premi al millor actor (Salim Daw)
- Festival Internacional de Cinema de Friburg 2021: premi de la crítica
- Festival Internacional de Pel·lícules d'Amor de Mons 2021: premi a la millor pel·lícula
- Festival Internacional de Cinema de Toronto 2020: premi NETPAC
- Festival Internacional de Cinema de Valladolid 2020: premi al millor guió i Espiga de plata a la millor pel·lícula
- Coimbra Caminhos do Cinema Português 2021: premi Film, menció honorífica
- Premis de la Crítica de Cinema Àrab 2021: premi a la millor pel·lícula i premi a la millor actriu (Hiam Abbass)

Més 12 nominacions

Arab Nasser i Tarzan Nasser

Filmografia com a directors

2020 *Gaza mon amour*

2015 *Dégradé*

2014 *Ma'a Sabq Al-Esrar*

2014 *Suspended Time 'Zaman Muaalaq'* (segment "Apartment 10/14")

2013 *Condom Lead* (curtmetratge)

Biografia

Els germans bessons Tarzan i Arab són de la Franja de Gaza. Van néixer el 1988, un any després del tancament dels últims cinemes de Gaza. Després d'estudiar Belles Arts a la Universitat d'Aqsa, van desenvolupar la seva passió pel cinema. El maig de 2013, el seu curtmetratge *Condom Lead* va ser la primera pel·lícula palestina que es va projectar a la Competició Oficial del Festival de Cinema de Canes. El 2015, es va estrenar el seu primer llargmetratge: *Dégradé*, seleccionat en competició a la Setmana de la Crítica a Canes.

Gaza mon amour (2020) va ser seleccionada per Palestina per representar el país als Oscar en la categoria de millor pel·lícula internacional. També es va presentar a la Secció Orizzonti de la Biennale de Venècia i a la Secció Oficial del Festival de Cinema de Toronto, on els seus protagonistes Salim Daw (Issa) i Hiam Abass (Siham) van captivar el públic. A Espanya, la pel·lícula va ser guardonada amb l'Espiga de Plata i el premi al Millor Guió al 65è Festival de Cinema de Valladolid.

Organització:

En conveni amb:

